

sættelserne for Befolkningen paa Landet. Jeg nævnte ved første Behandling, at jeg syntes, vi maatte se at komme til en saadan Ordning, at begge de to Slags Skatteydere, baade de, hvis Indtægt kan kontrolleres, og de, hvis Indtægt ikke kan kontrolleres, blev repræsenteret i Skatteraadet, saaledes at der derigennem blev ydet ikke saa lidt Garanti for, at der blev gjort det yderste for at faa de rigtige Indkomster frem. Til Gennemførelsen af dette Princip er der fra radikal og socialdemokratisk Side stillet et Forslag, som gaar ud paa, at Skatteraadens Medlemstal udvides til 5 i Stedet for som nu 3 og i enkelte Tilfælde 4. Det behøvede ikke at koste mere at gøre Skatteraadens Medlemstal større, idet man samtidig kunde gøre Skattekreddene saa meget større, at man fik de 5 Medlemmer, og ved at faa de 5 Medlemmer vilde man kunne skaffe sig en mere alsidig Sammensætning af Skatteraadene. Vi har da foreslaaet i et Ændringsforslag, som jeg anbefaler, for det første at Skatteraadens Medlemstal bliver 5, at Finansministeren ved Udnævnelsen af dem for de 3's Vedkommende skal være bundet til at vælge en Landmand, en Haandværker eller Handlende og en Tjenestemand eller Arbejder, hvis Indkomst kan konstateres, medens han staar frit i Valget af de to Medlemmer og, hvis ikke nogen af de andre tre skulde egne sig til Formand, ved Valget af disse to kan tage Hensyn til, at den ene bliver en Mand, der er egnet til at være Formand. Men dette Forslag har som sagt ikke mødt nogen Velvillie, vi har ikke faaet Tilslutning dertil, skønt jeg ikke begriber hvorfor. Jeg synes i Virkeligheden, det er et Forslag, som i ikke ringe Grad byder Garanti for, at der indenfor hvert Skatteraad vil blive gjort det mest mulige for, at Ligningen kan blive god. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at jeg har undersøgt Sammensætningen af alle Skatteraadene her i Landet, og jeg er derved — jeg staar med en lang Liste her i min Haand — kommet til det Resultat, at i de allerfleste, i hvert Fald i Halvdelen, af Skatteraadene ude paa Landet findes der mindst 2 Landmænd eller Jordbrugere og saa somme Tider en handlende som tredje Medlem. Man faar ikke det Indtryk, at man har søgt at sammensætte Skatteraadene efter alsidige Hensyn. Jeg tror endda, at der er et enkelt Skatteraad, hvor alle tre Medlemmer — der er kun tre — er Landbrugere. Jeg er nu ikke uvidende om, at Landbrugere er nogle af de mest alsidige Mennesker i vort Land. Jeg har en Gang hørt en Proprietær sige, at ingen kunde staa ved Siden af Land-

brugere i Retning af alsidigt Kendskab til næsten alt muligt. Jeg antager ogsaa, at det er ud fra det Princip, man har søgt at samle saa mange Landbrugere i Skatteraadene, som det overhovedet var muligt. Men selv om jeg med Fornøjelse skal anerkende Landmændenes Alsidighed, tror jeg alligevel ikke, at de specielt som Skatteraadsmedlemmer besidder den Alsidighed, som er den største Garanti for den bedst mulige Skatteligning.

Men, som jeg sagde ved første Behandling, dette Forslag er ikke rettet mod Landmændene alene. Trangen til at slippe saa billigt som muligt og opgive sine Indkomster saa lavt som muligt, naar man skal opgive til Skatteansættelse, eller til, naar ens Ejendom skal ansættes til Ejendomsskyld, at fremstille den som saa lidt værd som muligt — det er noget, jeg kender en hel Del til — er meget udbredt. Den er ikke noget, Landmændene har for sig selv, den kendes i alle Samfundslag. Jeg ved for Ejendomsskyldens Vedkommende Tilfælde, hvor en Mand har klaget over Ansættelsen, fordi den var alt for lav, den skulde sættes meget, meget højere — han skulde nemlig have Laan, og naar han saa havde faaet Laanet, har han anket over, at den samme Ansættelse var alt for høj. Saa subjektivt ser Folk paa det, naar deres Interesse er paa Spil. Det kan konstateres i det Tilfælde, jeg her har nævnt, og af den Slags Tilfælde er der mange. Og det samme gør sig saamænd ogsaa gældende ved Indkomstens Ansættelse. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor der ikke har kunnet opnaas Enighed om det Forslag, vi her har stillet, eller eventuelt en Forbedring af det, som vi jo ikke vilde have haft det allerbitterste imod.

Det er altsaa de to Omraader, hvor vi har stillet særlige Ændringsforslag, afvigende fra de øvrige, som vi jo er enige med hele Udvalget om, og jeg maa sige, at Udvalget har her paa mange Maader vist Hensyn og Imødekommenhed overfor Ønsker, som er fremsat fra vor Side. Vi har ikke noget at beklage os over i Retning af Mangel paa Velvillie paa adskillige Omraader, hvor vi har fremsat Ønsker. Jeg skal saaledes nævne, at naar der foreligger et Ændringsforslag om, at Straffrente først indtræder den 3. i den Maaned, som følger efter den, hvori Skatten er forfaldet, er det oprindeligt et af os fremsat Ønske, for hvilket vi altsaa har fundet Imødekommenhed fra Venstres og de Konservatives Side, og det er vi dem taknemmelige for. Vi beklager kun, at de med Hensyn til Bestemmelserne vedrørende Skatteligningen ikke har stillet sig paa